

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ

ਡੀ. ਫਲਸੋ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਟੇਕ ਚੰਦ,

ਜੇ. ਸ਼ਿਵ ਦਿਆਲ ਕਪੂਰ ਵਗੈਰਾ, -ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਵਗੈਰਾ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1952 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 13, ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ (1872 ਦਾ 9)- ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਨਿੱਜੀਤਾ- ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦਾ ਅਰਥ- ਕੀ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਗੁਪਤ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਮੈਕਸਿਮ ਵੇਲੇਨਟੀ ਗੈਰ-ਫਿੱਟ ਸੱਟ-ਜਦੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ-ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ-ਜਦੋਂ ਵਚਨਬੱਧ-ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਤਸੱਦਦ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ-ਕੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਯੋਜਿਤ:- ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਗੁਪਤਤਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਚੱਲਣਾ. "ਪ੍ਰੀਵਿਟੀ" ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਦਰਭ ਇੱਛਾ ਦੀ ਇੱਕ ਆਪਸੀਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਰਸਪਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਾਂਡ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਟਾਈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਨਕੂਲਮ ਜੂਰੀਸ. ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਗੁਪਤਤਾ ਦਾ ਇਹ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦੇ ਕੁਝ ਅਪਵਾਦ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਪ੍ਰਾਈਵਿਟੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਤੇ ਏਜੰਟ ਵੀ। ਦਾ ਨਿਯਮ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਫੈਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਬੋਝ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਕਸਿਮ ਵੇਲੇਨਟੀ ਨਾਨ ਫਿੱਟ ਸੱਟ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਕੰਮ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਸਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਕਤਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਟੈਰਟਸ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੁਰਘਟਨਾਤਮਕ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਜੋਖਮ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਅਤੇ ਐਥੇ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (1) ਜਦੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, (2) ਜਦੋਂ ਇਹ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, (3) ਜਦੋਂ ਇਹ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਾਰਕੀਟ ਓਵੈਟ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਡਿਲੀਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, (4) ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ (5) ਜਦੋਂ ਇਹ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ

ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਦਾਵਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਵਾ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਤਸੱਦਦ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਇਕਮਾਤਰ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਦਾਵੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈਰਾਨੀ ਦਾ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਚੰਦਰ ਗੁਪਤਾ ਸੂਰੀ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ: ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ , ਮਿਤੀ 28 ਸਤੰਬਰ, 1951 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ:- ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ, ਡੀ.ਕੇ. ਕਪੂਰ, ਆਰ.ਐਲ. ਟੰਡਨ ਅਤੇ ਵੇਨੂੰ ਭਗਤ, ਵਕੀਲ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ ਜਿੰਦਰਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ, ।

ਜੱਜਮੈਂਟ

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.- ਇਹ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਮੁਦਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਪਰ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡਦੇ ਹੋਏ। ਮੁਦਈ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 5 ਨਾਬਾਲਗ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਕੈਪਟਨ ਐਸ. ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਮ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ 72,266-13-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਜਾਂ ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 1,47,730-12-0. ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ। ਦੂਸਰਾ ਦੋਸ਼ੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਠੇਕੇਦਾਰ ਹੈ, ਆਰ.ਐਸ. ਕੈਪਟਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਮ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਹੇਠ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਫਰੇਮਾਂ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀਆਂ ਦੇ ਫਰੇਮਾਂ (ਚੈਕਟ) ਆਦਿ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਨਰਮ ਲੱਕੜ ਦੇ ਸ਼ਟਰਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਟੈਂਡਰ ਮੰਗੇ ਸਨ। ਦੰਤ ਨੇ ਆਪਣਾ ਟੈਂਡਰ ਸੀ.ਪੀ. ਟੀਕ ਦੀ ਲੱਕੜ, ਦੇਵਦਰ ਅਤੇ ਕੇਲ ਲਈ ਕੈਪਟਨ ਐਸ. ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਮ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦੇ ਦੂਜੇ ਰੱਖਿਆ-ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਇਆ। ਫਰਵਰੀ, 1948 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਤਜਵੀਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਟੀਕ ਦੀ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਵਸੂਲੇਗਾ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟੈਂਡਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ 27 ਜੁਲਾਈ, 1948 ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਕੇਂਸਲ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੇ 18 ਦਸੰਬਰ, 1948 ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ (ਅਨੁਲਾਗ ਡੀ-ਆਈ.) ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਸੀ.ਪੀ. ਟੀਕ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਸੀ ਪਰ ਫਰਵਰੀ, 1949 ਵਿੱਚ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਗ ਦੀ ਲੱਕੜ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦੇਵਦਾਰ ਦੀ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਸਾਗ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦੀ ਢੇਆ-ਢੁਆਈ ਲਈ ਰੇਲਵੇ ਵੈਗਨਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ। ਇਸ ਤਬਦੀਲੀ ਨਾਲ ਟੀਕ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਾਤਰਾ ਘਟਾ ਕੇ 5,58,000 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਰਹਿ ਗਈ। ਇਸ ਕੰਟਰੈਕਟ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਕੰਟਰੈਕਟਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਕੇਂਦਰੀ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ

ਨੂੰ "ਕੈਪਟਨ ਐਸ. ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਮ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ (ਵੱਡਵਰਕ)" ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੂਰੀ ਸਪਲਾਈ ਦਸ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਲਾਜ਼ 2 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: " ਟੈਂਡਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਠੇਕੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਇਕ ਤੱਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਵਿੱਤੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਵਿੱਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ। ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਤੱਕ ਉਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਰੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਮੁਦਈ 6 ਅਤੇ 7 ਨੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਸਮਝੌਤਾ 30 ਅਗਸਤ, 1948 ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 6 ਅਤੇ 7 ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਅਨੁਲਗ ਪੀ. 16)। ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4, ਤੱਕ 2,00,000 ਰੁਪਏ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ। 5 ਵਾਂ ਮੁਦਈ ਸੀ ਇਸਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ। ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1949 ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4, 3,00,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਮੁਨਾਫੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ 4 ਅੰਨਾ 3 ਪਾਈ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਸਮਝੌਤਾ ਕੇਂਦਰੀ ਪੀ.ਡਬਲਯੂਡੀ. ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਰਸੀਦ 12 ਮਈ, 1949 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਅਨੁਲਗ ਪੀ. 18 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ)। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਠੇਕੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ ਵੇਅਰ ਹਾਊਸ, ਫੈਕਟਰੀ ਰੋਡ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਖਰਚੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਫੈਕਟਰੀ ਖੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਮੇਨ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਨਾਲ ਨੱਥੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਵੇਰਵੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਲਾਗਤ 90,977-3-0. ਰੁਪਏ ਬਣਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ (ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1) ਨੇ ਠੇਕੇਦਾਰ (ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2) ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਢੇਆ-ਢੁਆਈ ਲਈ 235 ਰੇਲਵੇ ਵੈਗਨ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ 1,25,000 ਕਿਊਬਿਕ ਫੁੱਟ ਟੀਕ ਦੀ ਲੱਕੜ, ਤਿਆਰ ਸਟੋਰਾਂ ਦੇ 5,58,000 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ 235 ਵੈਗਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ 125 ਰੇਲਵੇ ਵੈਗਨਾਂ ਲਈ ਤਰਜੀਹੀ ਪਰਮਿਟ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ 58 ਵੈਗਨਾਂ ਹੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਨ ਅਤੇ 15 ਨਵੰਬਰ 1948 ਤੱਕ ਸਿਰਫ 6 ਵੈਗਨਾਂ ਹੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਏ ਗਏ ਹਨ। ਅਪਾਹਜਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੁਦਈ 1,14,553 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਚੈਕਟਾਂ, ਸਟਰਾਂ ਆਦਿ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਹੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 89,506 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਤਿਆਰ ਸਟੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸੀ.ਪੀ.ਡਬਲਯੂਡੀ. ਦੁਆਰਾ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ 25,047 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਤਿਆਰ ਸਟੋਰਾਂ ਕੋਲ ਪਿਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਟੈਂਡਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਾਤਰਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਅਨੁਬੰਧ 'ਬੀ' ਅਤੇ 'ਸੀ' ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਸਟੋਰਾਂ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕਰਕੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ ਸਾਲ 1942-43 ਲਈ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਕਥਿਤ ਬਕਾਏ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਿੱਲੀ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀਆਂ ਵੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਫੈਕਟਰੀ ਦੀ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। 2,000 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਮ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਿਛਲੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰੁਪਏ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਕਤ ਬਕਾਏ ਲਈ 50,000 ਰੁਪਏ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮਈ, 1949 ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਕਟੌਤੀਆਂ, ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ 31,856 ਰੁਪਏ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਜੂਨ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਰੋਕੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਤ ਨੂੰ ਅਪਾਹਜ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਰੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

16 ਅਗਸਤ, 1949 ਨੂੰ, ਸ੍ਰੀ ਓ.ਪੀ. ਮਹਿੰਦਰਾ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ-ਇੰਚਾਰਜ, ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਆਰ.ਐਸ. ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਮ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ। ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1948 ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ 10 ਵਾਂ ਮਹੀਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਦਸ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕੰਮ ਹੀ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 3(ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਲਿਖਿਆ "ਇਹ ਵੀ ਮੈਂ 18 ਅਗਸਤ, 1949 ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸੰਦਾਂ ਅਤੇ ਪੌਦਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸਟੋਰਾਂ ਦਾ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਈਟ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਰਤਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਕੰਮ।" ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅੱਪ-ਟੂ-ਡੇਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਨੂੰ 20 ਅਗਸਤ, 1949 ਨੂੰ ਮਾਪਿਆ ਜਾਵੇਗਾ (ਅਨੁਲਾਗ ਪੀ. 19)। ਧਮਕੀ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਗਾਰਡ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਤਰੀਕ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1948 ਮਿੱਥੀ ਸੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ 18 ਦਸੰਬਰ, 1948 ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਖੁਦ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 23 ਦਸੰਬਰ, 1948 ਤੱਕ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੈਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। - ਬਿੱਲਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ। ਸਮੁੱਚੀ ਉੱਦਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸੰਦਾਂ, ਪਲਾਂਟ, ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਸਟੋਰਾਂ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁਦਈ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ। ਇਹਨਾਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਦਈਆਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੁਕ ਗਿਆ ਕਿ "ਕੈਪਟਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਮ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ (ਲੱਕੜ ਦਾ ਕੰਮ)" ਮੈਸਰਜ਼ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਮ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਫਰਮ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੈਪਟਨ ਕਿਰਪਾ ਰਾਮ ਇਕੱਲੇ ਮਾਲਕ, ਸਨ ਅਣਉਪਲਬਧ ਨਿਕਲਿਆ। 26 ਅਗਸਤ, 1949 ਨੂੰ ਰੋਸ ਦਾ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਐਸ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਚੀਫ਼ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਸੀ.ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.ਡੀ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, ਅਤੇ ਸਕੱਤਰ, ਵਰਕਸ, ਮਾਈਨਜ਼, ਪਾਵਰ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਅਨੁਲਾਗ ਪੀ. 21 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ)। ਇਹ 30 ਅਗਸਤ, 1949 ਦੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੋਡ ਟੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ

ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਸਕੇ। ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੇ ਮੁਦਾਲਾ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਠੇਕੇਦਾਰ ਰਾਏ ਬਹਾਦੁਰ ਜੋਧਾ ਮੱਲ ਨੂੰ ਦੇਵਦਾਰ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਪਲਾਂਟ ਆਦਿ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ। ਨਵੰਬਰ, 1949 ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਪਏ ਨਿਰਮਾਣਿਤ ਸਟੋਰਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚਿੱਠੇ, ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਲੱਕੜ, ਨਿਰਮਿਤ ਚੈਕਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਮਿਤ ਸਟੋਰਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ 'ਸੀ' ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੈ 1,47,730-12-0., ਰੁਪਏ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਮੁਦਾਲਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਦਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ 2,20,497-2-0 ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਰਕਮ 'ਤੇ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ 1000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। 72,266-13-0 ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਟੋਰਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ (50,686-13-0 ਰੁਪਏ), ਸਟਾਫ ਦੀ ਤਨਖਾਹ (3,780 ਰੁਪਏ), ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਗੜਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਸੰਦਾਂ, ਪਲਾਂਟ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ (9,500 ਰੁਪਏ), ਅਤੇ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਰੁਪਏ। 18 ਅਗਸਤ, 1949 ਤੋਂ 10 ਜਨਵਰੀ, 1950 (8,300 ਰੁਪਏ) ਤੱਕ 6 ਫੀਸਦੀ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ 3,50,000 । ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਾਬਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਸੀ.ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.ਡੀ. ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਸੀ' ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਸਹਿਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 1 ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। 1,47,730-12-0 ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਥਾਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਗਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ, ਇਸਦੇ ਨੈਕਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਨੈਕਰਾਂ ਜਾਂ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਕੇਸਿੰਗ ਜਾਂ ਟੀਕ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ। ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਪਈ ਲੱਕੜ ਦੀ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਨੂੰ ਵੀ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁਪਤਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1948 ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਠੇਕੇਦਾਰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ 3 ਦਸੰਬਰ, 1948 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮੰਨਿਆ। ਟੀਕ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦੀ ਢੇਆ-ਢੁਆਈ ਲਈ 235 ਰੇਲਵੇ ਵੈਗਨਾਂ ਲਈ ਤਰਜੀਹੀ ਪਰਮਿਟਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਫੈਕਟਰੀ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਟੋਰ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਉਥੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਵਿਚਕਾਰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਡੀਡ ਸੀ.ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.ਡੀ., ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਿਆਰ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 2 ਵੱਲੋਂ ਬਕਾਇਆ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ

ਵਿਰੁੱਧ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਚੱਲ ਰਹੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦੇ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਅਤੇ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਕਰਾਊਨ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਸਨ। ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਦੇਣ ਯੋਗ ਫੈਕਟਰੀ ਦੀ ਸਾਈਟ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੰਮ 'ਤੇ ਪਈ ਫੈਕਟਰੀ, ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਐਜ਼ਾਰ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਠੇਕੇਦਾਰ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 10 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1948 ਸੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਮਾਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਠੇਕੇਦਾਰ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ:-

- (1) ਕੀ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਵਿੱਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ?
- (2) ਕੀ ਇਹ ਰਕਮ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਐਡਵਾਂਸ ਚਾਰਜ ਸੀ? ਕੀ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ?
- (3) ਕੀ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?
- (4) ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਰਕਮ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? (5) ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੀ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ?
- (6) ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫੈਲਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ।
- (7) ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ? ਉਹ ਰਕਮ ਕੀ ਸੀ? ਜੇ ਨਾ; ਪ੍ਰਭਾਵ ਕੀ ਹੈ?
- (8) ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਤੋਂ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 2 ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਰਕਮ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਕੱਟਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?
- (9) ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਜੇਯਾ ਮੱਲ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਪਲਾਂਟ ਆਦਿ ਕੰਮ ਲਈ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ?
- (10) ਜੇਕਰ 9 ਵਾਂ ਮੁੱਦਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਕਿਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ?
- (11) ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਟੋਰਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਨ?

(12) ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਲਏ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਪਲਾਂਟ, ਇਮਾਰਤਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਕੀ ਕੀਮਤ ਸੀ? ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਸਮਾਂ ਸੀ

(13) ਕੀ ਮੁਦਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਆਦਿ, ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਟੋਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ?

(14) ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ?

ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁੱਦੇ 13 ਅਤੇ 14 ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਟੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਮੁਦਈ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਲਈ ਤਸੱਦਦ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੁਪਤਤਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਹਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਨੇ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 3,28,000 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 6 ਅਤੇ 7 ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ 45,000, ਰੁਪਏ ਕੁੱਲ ਰੁ. 3,73,000 ਸੀ। ਇਹ ਖੋਜ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਪਰਖੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਸਰਾ ਮੁੱਦਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਵੇਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਸਰਕਾਰ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਸਮਝੌਤਾ (ਅਨੁਲਗ ਪੀ. 17) 30 ਅਗਸਤ, 1948 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 27 ਜੁਲਾਈ, 1948 ਨੂੰ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਟੈਂਡਰ ਫਾਰਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪਾਰਟੀ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ, 18 ਦਸੰਬਰ 1948 ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੁਆਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਟੈਂਡਰ ਦੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 6 ਨੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਸਮਝੌਤਾ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੇ 18 ਦਸੰਬਰ, 1948 ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਈ ਰਾਮ, ਦੋਵਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਟੈਂਡਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਸਮਝੌਤੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਏ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਦਈ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਸਾਰੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਬਕਾਏ 'ਤੇ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਉਦੋਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਜਦੋਂ ਰਕਮਾਂ ਅਦਾਇਗੀਯੋਗ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ, ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ।

ਮੈਂ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੁਦਈ ਪੱਖ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਫਸਰ ਕੰਟਰੈਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਠੇਕੇਦਾਰ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇ ਉਹ ਚਾਹੇ, "ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਜ਼ਾਰ, ਪਲਾਂਟ, ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਸਟੋਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੰਮ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਂ ਠੇਕੇਦਾਰ ਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ, ਜਾਂ, ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇਹ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਰਕੀਟ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ....." ਇਹ ਧਾਰਾ ਵੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਜਾਂ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਠੇਕੇਦਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਜੋਖਮ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸੰਦ, ਪਲਾਂਟ, ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਸਟੋਰਾਂ ਨੂੰ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਵੇਚਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਐਕਸ-ਯੂ ਤਣਾਅ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਟੀ ਟੂਲਜ਼, ਪਲਾਂਟ, ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਸਟੋਰ ਆਦਿ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹਨ ਜੋ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਉੱਥੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿ ਮੁਦਈ ਉਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਕੋਈ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਤੀਜੇ ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜ਼ਬਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਅਨੁਲਾਗ ਡੀ. 1) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸਮਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਦਸ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸੀ, "ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ"। ਠੇਕੇਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਠੇਕੇ ਦਾ ਸਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਠੇਕੇ ਨੂੰ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਠੇਕੇਦਾਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਧਾਰਾ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਉਸਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿਤੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣ ਸਕੇ ਕਿ ਸਮਾਂ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮਿਤੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 4 ਮਾਰਚ 1949 ਨੂੰ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੇ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ 15 ਜਨਵਰੀ, 1949 ਸੀ (ਅਨੁਲਾਗ ਡੀ- 4)। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੇ 18 ਮਾਰਚ, 1949 (ਅਨੁਲਾਗ ਡੀ. 5) ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਖ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਜੇ. ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਬਿੰਦੂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਠੇਕੇਦਾਰ ਪੇਮੈਂਟ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਸ੍ਰੀ ਓ.ਪੀ. ਮਹਿੰਦਰਾ ਡੀ.ਡਬਲਯੂ. 1 ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 18 ਮਾਰਚ, 1949 ਤੱਕ, ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕੇ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤਹਿਤ

ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਸ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਚੱਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1949 (ਅਨੁਲਾਗ ਡੀ.ਡਬਲਯੂ. 1/6) ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੇ 3 ਦਸੰਬਰ, 1948 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕੰਮ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪ੍ਰੈਲ, 1948 ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇਹ ਪੱਤਰ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ. ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:-

"ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਕੰਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੁਣ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯਾਨੀ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1948, ਨੂੰ ਕੰਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੰਮ।" ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਮੈਸਜਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਮ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕੰਮ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1948 ਤੋਂ ਗਿਣੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਆਦ 10 ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਠੇਕੇਦਾਰ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ- ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਟੀ ਠੇਕੇਦਾਰ ਦਾ ਪੱਤਰ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਅਨੁਲਾਗ ਡੀ.ਡਬਲਯੂ. 1/6, ਮਿਤੀ 3 ਦਸੰਬਰ, 1948 (ਅਨੁਲਾਗ ਡੀ. 2) ਹੈ। ਉਸ ਪੱਤਰ ਦਾ ਪੈਰਾ 3 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"ਅਪ੍ਰੈਲ, 1948 ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਟੈਂਡਰ ਦਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ ਸੀ.ਈ./ਡਬਲਯੂ.ਐਸਲ/253-ਕੋਸਟ., ਮਿਤੀ 12 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1948 ਰਾਹੀਂ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ।" ਉਪਰੋਕਤ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿੱਚ ਠੇਕੇਦਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਦਾਖਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਪਰਿੰਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੂੰ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1948 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਚਾਰ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1949 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਬਾਰੇ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 10 ਮਹੀਨੇ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਉਦੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ 10 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਅਨਿਯਮਿਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਕੈਲਜ਼ 2 ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪੂਰੇ ਸਾਲ 1948 ਦੌਰਾਨ ਨਾ ਤਾਂ ਰੇਲਵੇ ਵੈਗਨਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਸਨ। ਉਸ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕੁੱਲ 235 ਵੈਗਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਧੀ ਦਰਜਨ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਵੈਗਨਾਂ ਠੇਕੇਦਾਰ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਨੁਸਾਰ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਲੋੜ ਸੀ। ਬਿਜਲੀ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ 21 ਦਸੰਬਰ, 1948 ਅਤੇ 11 ਜਨਵਰੀ, 1949 ਨੂੰ ਦੇਰ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸੀ.ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.ਡੀ. ਨੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1948 ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ। ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਠੇਕਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਠੇਕਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਖੋਜ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਪਾਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਰੱਖਣ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਮੁਦਈ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਫਿਲਹਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। 5 ਵੇਂ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਇਹ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੀ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰੁ. 50,000 ਠੇਕੇਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕੰਟਰੈਕਟ ਤਹਿਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਰਕਮ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਬਤ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਕ ਮਿਤੀ ਦੱਸੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਡਿਫਾਲਟ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੁਪਰਿੰਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ (ਏ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਬਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਤੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰ ਨਾ ਬਣਨਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇਸ ਮੈਟ ਨੂੰ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਤੋਂ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 6 'ਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਡੀ ਠੇਕੇਦਾਰ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2, ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਈ ਡਿਫਾਲਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਅਜਨਬੀ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਭੇਜ ਸਕਿਆ। ਨੰ ਅੰਕ 7 ਅਤੇ ਅੰਕਾਂ 'ਤੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ 8 ਉਸੇ ਆਧਾਰ ਲਈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਬਾਹਰ ਸਨ- ਸਾਈਡਰਸ 9 ਵੇਂ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਰੱਖੀ ਗਈ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਮਾਮਲਾ ਭਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਹੋਰ ਠੇਕੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਿਰਫ ਰਾਏ ਬਹਾਦਰ ਜੇਯਾ ਮੱਲ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਸ ਦਾ ਪਰ ਹੋਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦਾ ਵੀ। ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਗਲਤ ਉਪਭੋਗਤਾ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤੀ ਲਈ ਕੋਰਟ, ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 10 ਵੇਂ ਅੰਕ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੈ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੰਦੋਲਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ- ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਟੁਕੜਾ. 11 ਵੇਂ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਈ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਵਾਧੂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਗਭਗ 94,000 ਰੁਪਏ ਸੀ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮੁੱਲ ਸੀ ਰੁ. 1,47,000 ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 'ਬੀ' ਅਤੇ 'ਸੀ' ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਰਕਾਰ ਉਹ ਦਰਾਂ ਬਾਰੇ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਵੱਖ ਵੱਖ ਆਈਟਮਾਂ ਦੇ. ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੀ ਟੀਕ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦੇ ਚਿੱਠਿਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। 7 ਪ੍ਰਤੀ ਘਣ ਫੁੱਟ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੀ.ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.ਡੀ., ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਹੈ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕਰੈਡਿਟ ਦਿੱਤਾ. 3-8-0 ਪ੍ਰਤੀ ਘਣ ਫੁੱਟ. ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਏ ਬਿਨਾਂ ਫ.ਾਂਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਰਾਂ ਸਬੰਧੀ 6, 10 ਅਤੇ 11 ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਰਕੀਟ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਮਾਲ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ-

ਇਸਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਜੇਕਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਰਕੀਟ ਰੇਟ ਰੁ. 7 ਪਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਫਸਰ ਨੇ ਇਹ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਧੀ ਰਕਮ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਠੇਕੇਦਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਰਕੀਟ ਰੇਟ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ

ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਾਧੂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਲਗਭਗ 94,000 ਰੁਪਏ ਸੀ। ਪਰ 1,47,000 ਰੁਪਏ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 12 ਵਾਂ ਮੁੱਦਾ ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਪਲਾਂਟ, ਬਿਲਡਿੰਗ ਆਦਿ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਖੰਡਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਮੁੱਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਕਿ, ਰੁਪਏ. 90,977-3-0 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੈ। ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਿਛਲੇ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਠੇਕੇ ਦੀ ਗੁਪਤਤਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਮਾਮਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਮੁਦਈ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਅਜਨਬੀ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਕੋਈ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕਠੋਰ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਟਾਰਟਸ ਵਿੱਚ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਹੁਣ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਥਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ (ਅਨੁਲਾਗ ਡੀ. 1) ਜਿਸ 'ਤੇ 27 ਜੁਲਾਈ, 1948 ਨੂੰ ਟੈਂਡਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ 18 ਦਸੰਬਰ, 1948 ਨੂੰ ਕੈਸਲ ਵਿਚ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਬਣਾਏ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਜਨਬੀ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੁਦਈ ਕੁਝ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਅਪਵਾਦਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਗੁਪਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ 30 ਅਗਸਤ, 1948 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਗਦਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਮੁੱਚੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਵਿਆਜ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ 4 ਆਨੇ 3 ਪਾਈ ਦੇ ਲਾਭ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ। ਇਸ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸੀ.ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.ਡੀ., ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਵੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਕੰਮ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਫਸਰ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਂ ਸਬਲੇਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਠੇਕਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਠੇਕਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈਆਂ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 3,73,000 ਰੁਪਏ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ। ਇਸ ਖੋਜ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ, ਸਾਰਾ ਪਲਾਂਟ, ਸੰਦ, ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਸਟੋਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਫੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਠੇਕੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਸਗੋਂ ਹੋਰ ਠੇਕੇ ਵੀ। ਬਿੱਲਾਂ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2, 1942-43 (17,00,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ) ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਲੇਮ ਕੀਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦਾ ਕੋਈ ਇਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕੋਈ ਮਿਆਦ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮੁੱਚੀ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਏ ਗਏ ਹਨ। ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਲੀਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ 'ਤੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ: ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮੁੱਚੀ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਜਾਂ ਸਬਲੇਟਿੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਮਾਨ, ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਪਲਾਂਟ, ਆਦਿ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਪਤੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਨੂੰ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਰਾਮ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜ਼ਬਤ ਮੁਦਈ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੀ ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੋਈ ਜੁੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਜਨਬੀ ਸਨ। ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਘੋਰ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਦੋ ਰਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ। ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਨਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਇੱਕ ਠੇਕੇਦਾਰੀ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁਦਈ ਧਿਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਸੇ, ਮਾਲ ਅਤੇ ਫੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਹਿਸ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਈ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਗਲਤ ਸੀ, ਇਸ ਦਾ ਉਪਾਅ ਇਕੱਲੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਮ ਕੋਲ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਹ ਕਿਰਪਾ ਰਾਮ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵੇਲੇਨਟੀ ਗੈਰ-ਫਿੱਟ ਸੱਟ ਦਾ ਨਿਯਮ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਜਵਾਬ ਸੀ।

ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਗੋਪਨੀਯਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਦੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਗੋਪਨੀਯਤਾ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਛਾ ਦੀ ਆਪਸੀ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਤਾਲਮੇਲ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਾਂਡ ਜਾਂ ਟਾਈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਨਕੁਲਮ ਜੂਰੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਗੁਪਤਤਾ ਦਾ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਪੇਲੇਕ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ-

"ਇਕ ਤੀਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ।" ਸਾਲਮੰਡ ਅਤੇ ਵਿਨਫੀਲਡ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਇਆ:- "ਕੋਈ ਵੀ

ਆਦਮੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਇਕ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੀ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿਚ ਸਿੱਧੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਵੇ."

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਨਿੱਜੀਤਾ' ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਕੁਝ ਅਪਵਾਦ ਹਨ। ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਅਤੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਤੇ ਏਜੰਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਗੁਪਤਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਉੱਕਰ ਕੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕੇਸ ਟਵੇਡਲ ਬਨਾਮ ਐਟਕਿੰਸਨ (1) ਹੈ, ਇਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੀਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਬਨਾਮ ਈਸਟਨ (2) ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਅਜਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਡਨਲੇਪ ਨਿਊਮੈਟਿਕ ਟਾਇਰ ਕੰ., ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸੈਲਫ੍ਰਿਜ ਐਂਡ ਕੰ., ਲਿਮਟਿਡ, (3) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਹਲਡੇਨ ਨੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ:- "ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਿਧਾਂਤ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹਨ। ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਿਰ ਹੈ, ਉਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਕਨੂੰਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਜੂਸ ਕੁਆਸਿਟਮ ਟਰਟੀਓ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇੱਕ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।" ਪਦ ਦੁਆਰਾ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਮੰਗੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਪਾਰਟੀ ਨਹੀਂ। ਸਕਾਟਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟਰਟੀਓ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਨੂੰ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਤੀਜੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋੜਿਆ- ਟ੍ਰੈਕਟ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਟਰਟੀਓ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (ਅਰਲ ਜੇਵਿਟ ਦੁਆਰਾ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, ਪੰਨਾ 1936)। ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਹੈਲਡੇਨ ਪੱਖੀ ਸੀ- ਸ਼ਾਇਦ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਸਿਸਟਮ. ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਵਿਚਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖਿਰੋੜ ਬਿਹਾਰੀ ਦੱਤ ਵਿ. ਆਦਮੀ ਗੋਬਿੰਦਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਲੋਰਟ-ਵਿਲੀਅਮਜ਼, ਜੇ., ਬਾਅਦ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਬਕਾ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਤੀ- ਬੇਟਾ ਜੋ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਹੈ, ਇਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਕੁਇਟੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ. ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਧਰ ਚੰਦਰ ਮੰਡਲ ਵਿ. ਡੋਲਗੋਬਿੰਦ ਦਾਸ (5), ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਬੁੱਧੂ ਮੱਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧੰਨ ਸਿੰਘ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (6), ਅਬਦੁਲ ਗਫੂਰ ਬੱਟ ਬਨਾਮ. ਮੁਹੰਮਦ ਸਲੀਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (7), ਅਤੇ ਏ.ਆਰ. ਈਸ਼ਵਰਮ ਪਿੱਲੈ ਬਨਾਮ.ਸਨਵੇਵਰਯੂ ਤਾਰਾਗਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਹੋਰ (8). ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਅਜਨਬੀਆਂ ਵਜੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੁਦਈਆਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਕੈਪਟਨ ਐਸ. ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਮ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਟ੍ਰੈਕਟਿੰਗ ਪਾਰਟੀਆਂ ਮੁਦਈਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੀਆਂ ਜੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਜਨਬੀ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੈਪਟਨ ਸ. ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਮ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕੇ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਇਹ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਕੰਮ ਜਾਂ ਸਾਈਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਸੰਦ, ਪਲਾਂਟ, ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਸਟੋਰਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ

ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਜਨਬੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਥੋਪ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚੈਸਾਇਰ ਐਂਡ ਫਿਫੂਟ ਇਨ ਦਾ ਲਾਅ ਆਫ ਕੰਟਰੈਕਟ, ਪੰਜਵੀਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਪੰਨਾ 378, ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ:-

"ਪ੍ਰੀਵਿਟੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਤਰਕ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਏ ਅਤੇ ਬੀ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ- ਸੀ'ਤੇ ਕੋਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਥੋਪ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਪੇਲੇਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਆਨ ਕੰਟਰੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:- "ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਵਸਤੂਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ"। (ਪੰਨਾ 187 'ਤੇ 13 ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਦੇਖੋ)।

ਪੰਨਾ 162 'ਤੇ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: "ਇਹ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਬੋਝ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈਆਂ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੈਪਟਨ ਸ. ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਮ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤਹਿਤ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ, ਸਟੋਰ ਆਦਿ ਲੈ ਸਕਦੇ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਹੈ। - ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਝਗੜੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਈ ਸੀ ਐਨਸੇਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਬੋਝ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।" (ਐਂਸਨਜ਼ ਲਾਅ ਆਫ ਕੰਟਰੈਕਟ, 21 ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਸਫ਼ਾ 161)। ਸਿਧਾਂਤ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਉਸ ਧਿਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਜੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਉਦਾਹਰਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਕੈਪਟਨ ਐਸ ਕਿਰਪਾ ਰਾਮ ਇਕ ਧਿਰ ਸਨ। ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਉਸ ਨੇ... ਮੈਕਸਿਮ ਵੇਲੇਨਟੀ ਗੈਰ-ਫਿੱਟ ਸੱਟ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਅਤੇ ਕੈਪਟਨ ਐਸ. ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਮ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼

ਨਾਲ ਸੀ। ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ 18 ਦਸੰਬਰ, 1948 ਤੱਕ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਭਾਈਵਾਲੀ 30 ਅਗਸਤ, 1948 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੈਪਟਨ ਸ. ਕਿਰਪਾ ਰਾਮ, ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਠੇਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਟੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਜੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ "ਮਾਲਕ" ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੈਪਟਨ ਐਸ ਕਿਰਪਾ ਰਾਮ ਨੇ ਖਰਚਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਅਧਿਕਤਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਕੰਮ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨੁਕਸਾਨ ਝੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੀ (ਅਨੁਲਗ ਡੀ. 1) ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਲ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਿੱਖਾ ਅੰਤਰ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੇਵੇਨ, ਐਲ.ਜੇ., ਥਾਮਸ ਬਨਾਮ ਕੁਆਰਟਰਮੇਨ (9), ਨੇ ਕਿਹਾ:-

"ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, 'ਵਿਗਿਆਨਕ ਗੈਰ-ਫਿੱਟ ਸੱਟ' ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ 'ਵੇਲੈਂਟੀ' ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਗਿਆਨ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖਤਰਾ ਵਲੰਟੀ ਗੈਰ-ਫਿੱਟ ਸੱਟ ਦਾ ਬਚਾਅ ਟੈਰਟਸ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੁਰਘਟਨਾਤਮਕ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਜੋਖਮ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੈਕਰ ਅਤੇ ਖਤਰਨਾਕ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਿੱਥੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਫਿਰ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਗੁਪਤ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਮੁਦਈਆਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀਆਂ ਗਲਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, (1) ਜਦੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, (2) ਜਦੋਂ ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ- ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਇਆ, (3) ਜਦੋਂ ਇਹ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਡਿਲੀਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, (4) ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ (5) ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਸ਼ਟ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ। (ਕਲਰਕ ਅਤੇ ਲੰਡਿਸੇਲ ਐਨ ਟੈਰਟਸ, 11 ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਪੰਨਾ 422)। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ- ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਈ.ਡੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕੈਪਟਨ ਸ. ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਮ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਗਲਤ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਈ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਮੁਦਈ ਦੀ ਐਕਟ ਸੀ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਗਲਤ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੈਪਟਨ ਸ. ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਮ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ, ਪਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਮਲਕੀਅਤ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਢੰਗ

ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸਰਕਾਰ. ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਐਕਟ ਸਰਕਾਰ ਰੰਗਦਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕੈਪਟਨ ਸ. ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਮ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੈਪਟਨ ਐਸ. ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ. ਅਨੁਲਗ ਪੀ. 19 ਵਿੱਚ, ਪੱਤਰ ਵਿਗਿਆਪਨ- ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੁਆਰਾ ਮੈਸਰਸ ਆਰ.ਐਸ. ਕਿਰਪਾ ਰਾਮ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼, ਮਿਤੀ 16 ਅਗਸਤ, 1949, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਸੀ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1948, ਅਤੇ ਦਸ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੁਆਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਜੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਪਾਰਟੀ ਕੋਲ ਸੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ 18 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਅਗਸਤ, 1949, ਸਾਰੇ ਐਜ਼ਾਰਾਂ, ਪੌਦਿਆਂ, ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸਟੋਰਾਂ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਕੰਮ ਜਾਂ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ 'ਤੇ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੰਮ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਸੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੰਚਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- ਠੇਕੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟਰੈਕਟਰ ਚਾਲੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਕੰਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ- ਕੰਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 15 ਜਨਵਰੀ 1949 ਨੂੰ ਹੋਈ। (ਅਨੁਲਗ ਡੀ. 4). ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੇ ਲਿਖਿਆ 18 ਮਾਰਚ, 1949 ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਬਾਰੇ ਸੀ ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ- (ਅਨੁਲਗ ਡੀ. 5). ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਪੱਤਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਬਿੰਦੂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੀ. ਡਬਲਯੂ. 1 ਕਾਰਜਕਾਰੀ- ਟੀਵ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ- ਇਸ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 18 ਮਾਰਚ, 1949 ਤੱਕ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਠੇਕੇਦਾਰ ਕੋਲ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਧੀਨ ਦਸ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਦੌੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਰੰਭ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਕ ਅਖੌਤੀ ਮਿਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਆਪਹੁਦਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1948 ਨੂੰ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੁਪਰਿਨਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੁਆਰਾ (ਅਨੁਲਗ ਡੀ.ਡਬਲਯੂ. 1/6), ਪਰ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਦੀ ਜ਼ਬਤ ਮਾਲ, ਆਦਿ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਸੀ- ਟ੍ਰੈਕਟ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਜਾਇਦਾਦ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਮੁਦਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਕੈਪਟਨ ਐਸ ਕਿਰਪਾ ਰਾਮ ਨੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਠਾਇਆ- ਬੇਫਿਕਰਤਾ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਰਨ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ- ਚੀਜ਼ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੰਮਾਂ ਜ਼ਬਤੀ, ਪਰਿਵਰਤਨ, ਆਦਿ, ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕੀ। ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਈ.ਏ. ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਕੈਪਟਨ ਐਸ. ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਮ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਜਾਂ ਮੁਦਈਆਂ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨਾਲ ਸਗੋਂ ਮੁਦਈਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੂਟ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਕਸੂਰ ਇਸ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਇਹ ਹੈ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਪਲੇਨ- ਝਗੜੇ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਮੈਦਾਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ- ਸਰਕਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਦਾ ਝਗੜਾ- ਹਾਲਾਤ ਉਦੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ- ਮੁਦਈਆਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਡੈੱਟ ਨੰਬਰ 1 । ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਮੁਦਈ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਦੇ ਤਸੱਦਦ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਚਿਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੋਕਾਂਗਾ ਰਾਹਤ ਜਿੱਥੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ- ਐਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਉੱਥੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦਾ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਤੱਥ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਤਸੱਦਦ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਗਲਤ ਕੰਮ ਲਈ। ਮੁਦਈ ਹਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ੂ ਠੇਕੇਦਾਰ ਦੀ ਸੀ, ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੈਪਟਨ ਐਸ. ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਮ ਨੇ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਧਾਰਾ 2 ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 2 ਅਧੀਨ ਸਮਾਂ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਸਟੇਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੈਪਟਨ ਐਸ. ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਫੋਰਟਿਓਰੀ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਖੇਜਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਮੁਦਈ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 31 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ 72,266-13-0 ਰੁਪਏ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਇਸਦੀਆਂ ਦੇ ਆਈਟਮਾਂ 50,686-13-0 ਅਤੇ ਰੁ. 21,580 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਅੰਕੜਾ 50,686-13-0 ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰੀ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਮਾਣ ਸਟੇਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮਾਤਰਾ 1,17,830-9-0. ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੈ। ਅਨੁਬੰਧ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁੱਧਤਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਰੁ. 43,409 ਰੁਪਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਛੱਡ ਕੇ। 74,421-9-0. ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 23,734-12-0 ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸਟਾਫ ਅਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕੇਂਦਰੀ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਟੇਰਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 50,686-13-0. ਰੁਪਏ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਰਕਮ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਹੈ। 21,580 ਰੁਪਏ ਦਾ ਹੋਰ ਦਾਅਵਾ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਆਈਟਮਾਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 25 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰੁ. 3,780 ਸਟਾਫ ਦੀ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਕਲੇਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਹਲੇ ਰਹਿਣਾ ਪਿਆ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪੁਖਤਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਰਕਮ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 14 ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ, ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਕੈਪਟਨ ਐਸ. ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਮ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ (ਲੱਕੜ ਦਾ ਕੰਮ) ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਲੇਖਾਕਾਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਫੈਕਟਰੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਤੋਂ

ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਟਾਫ਼ ਲਗਭਗ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਵਿਹਲਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ। 3,700 ਦਾ ਖਰਚਾ ਆਇਆ ਸੀ। ਕੋਈ ਰਜਿਸਟਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੀ ਅਗਲੀ ਰਕਮ 18 ਅਗਸਤ, 1949 ਤੋਂ 10 ਜਨਵਰੀ, 1950 ਤੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਠੇਕੇਦਾਰ ਰਾਏ ਬਹਾਦੁਰ ਜੋਧਾ ਮੱਲ ਵੱਲੋਂ ਐਜ਼ਾਰਾਂ, ਪਲਾਂਟ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਆਦਿ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਖ਼ਰਾਬ ਹੋਣ ਕਾਰਨ 9,500 ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਦਾਅਵਾ ਅਤਿਕਥਨੀ ਵਾਲਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਕਟਰੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 30 ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀ ਆਰਾ. ਆਰੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 18 ਅਗਸਤ, 1949 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਯਾਨੀ 10 ਜਨਵਰੀ, 1950 ਤੱਕ 4 ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ 3 ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੁੱਲ ਰੁਪਏ ਬਣਦੇ ਹਨ। 4,200 ਜਿਸ ਦਾ ਮੁਦਈ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਗਲੀ ਆਈਟਮ 8,300 ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। 18 ਅਗਸਤ, 1949 ਤੋਂ 14 ਜਨਵਰੀ, 1950 ਤੱਕ 3,50,000 ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਬਲਾਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਨੇ ਲਗਭਗ 3,28,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 6 ਅਤੇ 7 ਨੇ ਲਗਭਗ 45,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੋਰ ਰਕਮ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕੁੱਲ ਨਿਵੇਸ਼ 3,73,000 ਰੁਪਏ 3,50,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੁਦਈ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ 8,300, ਰੁਪਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਰਕਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 21,580, ਰੁਪਏ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਮੁਦਈ ੂ ਰੁਪਏ ਦੀਆਂ ਦੋ ਰਕਮਾਂ 4,200 ਰੁਪਏ ਅਤੇ 8,300 ਰੁਪਏ ਕੁੱਲ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਕੁੱਲ ਕਲੇਮ 12,500 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ। ਕੁੱਲ ਕਲੇਮ 72,266-13-0 ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 31 (ਏ) ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ 63,186-13-0, ਰੁਪਏ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜੇ ਕਿ 4,200 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ। ਨੂੰ ਇਸ ਆਈਟਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੈਰਾ 31(ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ 1,47,730-12-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਸਟੋਰਾਂ ਅਤੇ ਲੱਕੜਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਸੀ' ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸਟੋਰਾਂ ਅਤੇ ਲੱਕੜਾਂ ਦੀ ਫਿੱਲਵਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਸਟੋਰਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ 1,47,730-12-0. ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 11 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁੱਲ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ 94,000 ਰੁਪਏ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਟੀਕ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦੇ ਚਿੱਠੇ ਨੰਬਰ 11 ਦੀ ਵਸਤੂ ਅਨੁਲਗ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. ਲਗਭਗ 25,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਫਰਕ ਲਈ 35 ਏ ਇਕੱਲਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਗ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦੇ ਚਿੱਠਿਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 7 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਘਣ ਫੁੱਟ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ 3-8-0 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਘਣ ਫੁੱਟ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਕਰਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 6, ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਗਿਆਨ ਚੰਦ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 10, ਸਰਦਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 11 ਜਵਾਲਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਰੁ. 7 ਪ੍ਰਤੀ ਘਣ ਫੁੱਟ ਸੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਦਰ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਦਰ ਨੂੰ ਰੁ. 3-8-0 ਪ੍ਰਤੀ ਘਣ ਫੁੱਟ ਜ਼ਮੀਨ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ 'ਤੇ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ

ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਨੁਲਗ ਡੀ. 1 ਦੇ 4, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਰੇਟ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅੰਤਿਮ ਹੇਵੇਗਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਤਰਕ ਲਈ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਸੱਟੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁਪਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ- ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਅਤੇ ਸਾਦੇ- ਝਗੜੇ ਅਨੁਲਗ ਡੀ. 1. ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 3/5, ਜੇ ਸ਼੍ਰੀ ਓ.ਪੀ. ਮਹਿੰਦਰਾ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਹੈ, ਉਸਾਰੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 1, ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਲ, ਕੇਂਦਰੀ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਡੀ- ਭਾਗ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 21 ਅਕਤੂਬਰ, 1950, ਇਹ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ ਤੱਕ ਢਾਹੁਣ ਲਈ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਘੱਟ ਰਿਕਵਰੀ- ਬਿਆਨ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਲਾਲ ਤੋਂ ਅਨੁਲਗ ਪੀ 3/5 ਏ ਹੈ। 6 ਵੇਂ ਕਾਲਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਬਿਆਨ ਦਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਰ ਆਈਟਮ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਪਹੁੰਚੀ ਗਈ ਹੈ ਮਾਰਕੀਟ ਦਰ. ਸ਼੍ਰੀ ਓ.ਪੀ. ਮਹਿੰਦਰਾ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੀ.ਡਬਲਯੂ. 1 ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 3/5 ਏ। ਇਹ ਸਬੂਤ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ- ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਰਕੀਟ ਰੇਟ 'ਤੇ ਕੀ ਸੀ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ ਐਸ 6 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ 11 ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਗ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਮਾਰਕੀਟ ਰੇਟ 7 ਪ੍ਰਤੀ ਘਣ ਫੁੱਟ ਸੀ. ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵਾਂਗਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 1,47,730-12-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੈਰਾ 31(ਸੀ) ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਥਗਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਸੈਂਟਰਲ ਪਬਲਿਕ ਵਰਕਸ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੰਮ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤੇ ਹਨ; ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨੈਕਰਾਂ, ਜਾਂ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਦਈ, ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਆਦਿ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨੈਕਰਾਂ, ਜਾਂ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ - ਸੀ.ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.ਡੀ. ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਪਏ ਕੇਸਿੰਗ ਜਾਂ ਟੀਕ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦੀ ਰਹਿੰਦ-ਖੁਹਦ ਵੇਅਰਹਾਊਸ, ਫੈਕਟਰੀ ਰੋਡ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, ਜਾਂ ਐਂਜ਼ਾਰ, ਆਦਿ, ਸੰਦਾਂ, ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਅਤੇ ਪਲਾਂਟ ਆਦਿ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇਹ ਵੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਤਾਂ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਮਝ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਦਿੱਤੀ ਰਾਹਤ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ 17 ਜਨਵਰੀ, 1950 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1, ਹੋਰ ਠੇਕੇਦਾਰਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਸਾਈਟ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ 12 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉੱਥੇ ਸਥਾਪਿਤ ਮਸ਼ੀਨਰੀ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਰਾਹਤ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਨੰਬਰ 12 ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਸ਼ੀਨਰੀ 'ਤੇ ਹੋਏ ਕੁੱਲ ਖਰਚੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਐਂਜ਼ਾਰਾਂ, ਪੁਰਜ਼ਿਆਂ ਆਦਿ ਦੀ ਲਾਗਤ, ਮਸ਼ੀਨਰੀ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਟੋਰਾਂ ਦੀ ਲਾਗਤ, ਮਸ਼ੀਨਰੀ 'ਤੇ ਰੇਲਵੇ ਮਾਲ, ਮਸ਼ੀਨਰੀ 'ਤੇ ਕਾਰਟੇਜ, ਮੁਰੰਮਤ ਅਤੇ ਬੈਂਡਸਾ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੀ ਬਦਲੀ, ਆਦਿ,

ਅਤੇ ਟਰਮੀਨਲ ਟੈਕਸ 25,916-4-6 ਰੁਪਏ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਖਾਨੇ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕਰਨ 'ਤੇ 65,060-14-6. ਰੁਪਏ ਦਾ ਖਰਚ ਆਇਆ ਹੈ। ਕੁੱਲ ਦੇ ਰਕਮਾਂ 90,977-3-0. ਰੁਪਏ ਹਨ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੁੱਲ ਮੁਦਈਆਂ ਦੀਆਂ ਅਕਾਊਂਟ ਬੁੱਕਾਂ ਅਤੇ ਵਾਊਚਰਜ਼ ਅਤੇ ਕੈਸ਼ ਮੈਮੋ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹੈ। ਅੰਕੜੇ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਖੰਡਨ ਦੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਲਾਂਟ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਪਲਾਂਟ, ਬਿਲਡਿੰਗ ਆਦਿ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਮੀਰ ਬਨਾਮ ਮਲਿਕ ਖਾਨ ਚੰਦ (10) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। . ਮੇਹਰ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਮਿਲਖੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (11) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਢਾਲਣ, ਜੇ ਕਿ, ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਢਾਈ ਸਾਹੂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (12) ਵਿਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਫਜ਼ਲ ਅਲੀ, ਜੇ. ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਥਾਪਿਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਭਾਵੇਂ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਉਸ ਰਾਹਤ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ 90,977-3-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਹਰਜਾਨੇ ਵਜੋਂ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੁਦਈ ਇਸ ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕੀਤੇ 90,977-3-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ 90,977-3-0 ਰੁਪਏ ਦੇ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ 4,200 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ 30 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਫੈਕਟਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ 18 ਅਗਸਤ, 1949 ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ, 10 ਜਨਵਰੀ, 1950 ਤੱਕ, ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਵਰਤਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ 2,97,694-12-0 ਰੁਪਏ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਨੁਪਾਤਕ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਡੀ. ਫਲਸੈਂ, ਸੀ.ਜੇ.,-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

(1) (1861) ਆਈ.ਬੀ. & ਐਸ. 393.

(2) (1833) 4 ਬੀ. ਅਤੇ ਏ.ਡੀ.. 433.

(3) (1915) ਏ.ਸੀ. 847 (853)

(4) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1934 ਕਲ 682.

(5) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1936 ਕੈਲ. 663.

(6) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1957 ਪੰਜਾਬ 169

(7) (1950) 52 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 117.

(8) (1915) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 38 ਮਦ 753

(9) (1887) 18 ਕਿਊ.ਬੀ.ਡੀ. 685 (696)

(10) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1923 ਲਾਰੇਰ 255

(11) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1932 ਲਾਰੇਰ 401 (411)

(12) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1942 ਪਟਨਾ 247

ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਏ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।